

Bolszewickie próby przełamania frontu spetzky na niczym

Poprawiono stanowiska na przyczółku desantowym Nettuno. — Na obszarze morza koło wyspy Elby zatopiono trzy ścigacze nieprzyjacielskie

Z Kwatery Głównej Führera, dnia 27. IV. 1944.

Naczelné Dowództwo Sił Zbrojnych podaje:

Na obszarze Sewastopola bolszewicy przeprowadzali również wczoraj tylko daremne ataki mierzące.

Grupa samolotów bojowych pod dowództwem majora Frank'a zniszczyła w czasie od 12-go do 26-go kwietnia nad Krymem w walkach powietrznych 106 samolotów nieprzyjacielskich i 28 dalszych na ziemi.

Nad dolnym Dniestrem bolszewicy kontynuowali swe ataki. Wszystkie próby przełamania frontu rozbiło wśród wysokich strat dla nieprzyjaciela. Zespoły lotnictwa skutecznie współdziałały w tych walkach.

Na północ od Jass bolszewicy wielkimi siłami przystąpili do ataku. Ataki zawiodły wobec zacietego oporu wojsk niemieckich i rumuńskich. Miejscowe wyłomy zaryglowano. W tych walkach w dniu 25-ym kwietnia szczególnie się odznaczył oddział dział szturmowych dywizji grenadierów pancernych pod dowództwem nadporucznika Dodensa.

Na przyczółku desantowym Nettuno własne miejscowe ataki doprowadziły do polepszenia stanowisk. Kontrataki nieprzyjacielskie pozostały bez skutku. Z frontu południowego komuni-

kuje się tylko o obustronnej działalności oddziałów zaczepnych.

W nocy na 25 kwietnia na obszarze morza na północ od wyspy Elby doszło do kilkakrotnych twardek utarczek między lekkimi morskimi siłami zbrojnymi i nieprzyjacielskimi kontrtorpedowcami, ścigaczami i bombowcami myśliwskimi. Przy tym zatopiono 3 ścigacze nieprzyjacielskie, z tych dwa przez promy bojowe marynarki wojennej. Stracono dwa samoloty nieprzyjacielskie.

Po twardek walkach oczyszczono z band komunistycznych wyspę Mijet na Morzu Adriatyckim.

Północno-amerykańskie bombowce dokonały wczoraj nalotu na obszar Brunświku i zrzucały z poza zwartej kopuły chmur bezplanowo bomby, które wyrządziły tylko nieznaczne szkody. Mimo uciążliwe warunki obrony stracono 8 samolotów nieprzyjacielskich.

Ubiegłej nocy odosobnione samoloty nieprzyjacielskie wdarły się na obszar środkowych i północnych Niemiec. Zespoły brytyjskich bombowców przeprowadziły ataki terrorystyczne na miejscowości w okręgu Ruhry i południowo-zachodnich Niemiec. Wynikły częściowo poważne szkody, przede wszystkim w Essen i Schweinfurcie. Ludność

miała straty. Powietrzne siły zbrojne zniszczyły 41 czteromotorowych bombowców terrorystycznych.

W nocy na 26 kwietnia niemieckie torpedowce zaatakowały na zachód od zatoki St-Malo zespół brytyjskich krążowników i kontrtorpedowców. W twardej walce przyczyniono jednostkom

nieprzyjacielskim ciężkie uszkodzenia celnymi torpedami i pociskami artyleryjskimi. Stracono jeden własny torpedowiec.

Zespoły ciężkich niemieckich samolotów bojowych kontynuowały ubiegłej nocy z dobrym skutkiem ataki na skupienia statków u południowego wybrzeża Anglii.

Przejęciowa faza na wschodzie zbliżające się walki pod znakiem ogólnoeuropejskich zapasów

BERLIN. Wciąż jeszcze utrzymuje się zaobserwowane od kilku dni osłabienie walk na wschodzie i jedynie tylko pod Sewastopolem odparte bywają skutecznie gwałtowne ataki nieprzyjacielskie, a między Karpatami i górnym Dniestrem starają się bolszewicy kontratakami powstrzymać posuwanie się wojsk niemieckich i węgierskich, dążących do poprawienia linii frontu. Również fakt, że na południowy zachód od Kowla otoczona poza niemieckimi liniami dywizja kawalerii sowieckiej została zniszczona, nie może zakłócić ogólnego wrażenia powszechnego spokoju na wschodzie. Zjawiska tego jednakowoż nie należy tłumaczyć tym, że — jak to często dzieje się w wojnach ofensywnych — obydwie strony życzą sobie uniknąć na pewien czas rozstrzygnięcia, chwilowe osłabienie działalności bojowej należy raczej uważać tylko za fazę przejściową, którą w określonym czasie zastąpią nowe walki.

Panująca obecnie okres błot, zmuszająca bolszewików konieczność do uporządkowania swoich linii komunikacyjnych na zaplecze i nieodzowny warunek nowych akcji ofensywnych, mianowicie uzupełnienie poważnie nadzarpniętych oddziałów sowieckich oraz sprowadzenie nowej broni i sprzętu doprowadziły powoli do osłabienia sowieckiej ofensywy. Oczywiście wspomniane konieczności nie leżały zupełnie w zamiarach sowieckiego dowództwa wojenne-

go, które musiało dokonać wszelkich wysiłków dla uniknięcia przerwy w działalności ofensywnej. Lecz warunki i siła oporu oddziałów niemieckich mocniejsze były aniżeli życzenia sowieckie. Również oczywistą jest jednak rzeczą, że dowództwo wojsk sowieckich starać się będzie jak najbardziej skrócić narzuconą sobie przerwę. Można być przekonany, że Sowiety starają się gorączkowo o wystawienie nowych kontyngentów wojskowych i wysłanie nowej broni ofensywnej na odcinki frontu wschodniego, które im się wydają najważniejsze. Z drugiej strony dowództwo niemieckich wojsk obronnych przeprowadziło swoje przygotowania wobec zupełnie wyraźnych zamierzeń sowieckich. Kiedy zakończy się faza obecnych przygotowań, nie można jeszcze w obecnej chwili powiedzieć, podobnie jak w ogóle nie można przypuszczać, że jedynie tylko czynniki militarne zadecydują o zakończeniu owego stanu przejściowego na froncie wschodnim.

O ile dotychczasowe wydarzenia na wschodzie znajdowały się już pod wpływami całej wojny, to zbliżające się walki na froncie wschodnim znajdują się przypuszczalnie całkowicie pod znakiem ogólnoeuropejskich zapasów. Niemcy z odwagą i pewnością siebie oczekują tego rodzaju bojowej rozprawy ze wszystkimi swoimi nieprzyjaciółmi.

Wojna we Włoszech południowych stanowi pułapkę dla alianców

MEDIOLAN. (DNB). Pewien oficer francuski, należący do oddziału u gaudlistowskiego, który na froncie południowo-włoskim był ciężko ranny i otrzymał pozwolenie udania się na czas rekonescencji do swej rodziny w Marokku, wypowiedział się, jak podaje algierski korespondent agencji Stefani, wobec swoich przyjaciół na temat sytuacji na froncie pod Cassino i na temat stosunków w południowych Włoszech.

„Wojna w południowych Włoszech stanowi pułapkę, z której trudno się wydostać” — oświadczył on. „Sytuacja wojsk angielskich na odcinku Nettuno jest dzisiaj znacznie trudniejsza aniżeli w dniu lądowania. Straty są nadzwyczaj wysokie. Żołnierze są przekonani, że straty są daremne. Uważa się powszechnie, że dalszy rozwój sytuacji wojennej jest nadzwyczaj niepewny. Wojska niemieckie walczą na

froncie południowym z nadzwyczajną odwagą i posługują się wprost naukowymi metodami prowadzenia wojny. Moralna postawa żołnierzy niemieckich jest bez zarzutu, zupełnie nie nadwyrężona i nacechowana entuzjazmem. Ich upór i pewnością siebie są nie do przeczygnięcia. Walka będzie niewątpliwie jeszcze bardzo ciężka i długa.”

Jeśli chodzi o stosunki w okupowanych Włoszech południowych to — jak oświadczył ów oficer gaudlistowski — ludność włoska nie bierze najmniejszego udziału w wypadkach politycznych. Włosi zajmują się codziennymi troskami wyżywienia swych rodzin. Walka z głodem pochłania wszystkie siły ludności. Nie ma mowy o entuzjazmie ludności wobec Anglo-Amerykanów. Na odwrót ludność ta jest rozczarowana z powodu szczupłych racyj żywnościowych.

PROGRAM uroczystości 1-go maja w Wilnie

- SOBOTA, 29. IV. 44. PONIEDZIAŁEK, 1 MAJA 1944.
- Godz. 11 — Apel w przedsiębiorstwach niemieckich i miejscowych.
- Godz. 17 — Teatr Miejski: Przedstawienie świąteczne dla wszystkich obywateli Rzeszy, przy współudziale miejskiej symfonicznej orkiestry pod kierownictwem kapelmistrza Kaćinskas'a i miejscowych grup tanecznych. (Bilety w Teatrze).
- Godz. 17 — Sala Koncertowa: Program różnorodności dla miejscowej ludności, przy współudziale znanych miejscowych solistów i orkiestry Związków Zawodowych pod kierownictwem Makacina'sa. (Bilety w Związkach Zawodowych).
- Godz. 17 — Teatr „Vaidila”: „Gertruda”, dramat Pawła Appela.
- NIEDZIELA, 30. IV. 44.
- Godz. 14 — Sala Koncertowa: Program różnorodności dla miejscowej ludności, przy współudziale orkiestry Związków Zawodowych pod kierownictwem kapelmistrza Kaćinskas'a i znanych miejscowych solistów. (Bilety w Związkach Zawodowych).
- Godz. 17,15 — Sala Koncertowa: Świąteczny koncert symfoniczny orkiestry Teatru Miejskiego pod kierownictwem kapelmistrza Kaćinskas'a. (Bilety w Teatrze Miejskim).
- Godz. 17 — Teatr „Vaidila”: Urozmaicony program rewiowy. (Bilety w Związkach Zawodowych).
- Godz. 7 — Podniesienie sztandarów. Pobudka przez capstrzyki Litewskich Oddziałów Samoobrony i Straży Ogniovej.
- Godz. 10 — Nabożeństwa we wszystkich wileńskich kościołach.
- Godz. 11 — Sala przyjęć Gebietskomisarza Miasta Wilna: Oznaczenie niemieckich i miejscowych robotników i robotnic. Przemowa Gebietskomisarza Miasta Wilna Hingsta. Orkiestra Teatru Miejskiego pod kierownictwem dyrygenta Kaćinskas'a.
- Godz. 10 i 12 — Bezplatne przedstawienia we wszystkich kinach miasta.
- Godz. 14,30 — Pałac Napoleona: Program dla rannych. Śpiew i tańce w wykonaniu artystów Teatru Miejskiego.
- Godz. 15 — Ogród Bernardyński: „Święto Majowe Miasta Wilna”. Różnorodny program przy współudziale orkiestry Straży Ogniovej, solistów, chórow, zespołów tańców ludowych i t. p.
- Godz. 15 — Stadion Sportowy: Wielkie zawody piłki nożnej. Przygrywa orkiestra Litewskich Oddziałów Samoobrony.
- Godz. 17 — Kasyno Gebietskomisarza Miasta Wilna: Koleżeńskie zebranie przy współudziale odznaczonych robotników.

Skazani na śmierć głodową w kamieniołomie

BUKARESZT. (DNB). Rumun Victor Enescu, który uciekł z Storojinet koło Czerniowiec, złożył władzom rumuńskim w Bukareszcie świadectwo, z jaką brutalnością obchodzą się bolszewicy po zajęciu przez nich miejscowości koło Czerniowiec. Świadek wraz z swą żoną został przez bolszewików zabrany podczas jego pracy w Storojinet, załadowany wraz z innymi mieszkańcami wioski do auta ciężarowego i tego samego wieczora znaleźli się wszyscy w bezpośredniej bliskości najprzedniejszych linii frontowych. Musieli oni podczas nocy bez żadnego oświetlenia oczyścić wielkie pole młone. Wybuchające podczas pracy miny i bezwzględne popędzanie do pracy sowieckich żołnierzy dało mu odwagę mimo silnej strzy do ucieczki. Żona

jego została przy tym zastrzelona. Uszedł on zaledwie kilka kilometrów i został w tej samej nocy znowu złapany. Bolszewicy umieścili go razem z innymi uciekinierami w wielkim kamieniołomie i nie troszczyli się przez cały dzień o ich los. Wielu z nich zmarło z wycieńczenia, inni zostali zastrzeleni podczas próby wychylenia głowy z jamy kamieniołomu. Przypadkowo świadek wszedł w kontakt z sowieckim wartownikiem, który sympatyzował z Rumunami i który wskazał mu kierunek i czas do ucieczki. W ten sposób po ciężkich trudnościach udało mu się uciec. Rumun ten szczególnie podkreślił nienawiść, z jaką traktują sowieccy żołnierze rumuńską ludność w zajętych przez nieprzyjaciela terenach.

Krótkie wiadomości

BUDAPESZT. (DNB). Z 30.000 przedsiębiorstw handlowych w Budapeszcie zamknięto 18.000 żydowskich sklepów, co dowodzi, że 60% sklepów w Budapeszcie znajdowało się w rękach żydowskich.

NOWY JORK. (DNB). „50% objętych obowiązkami służby wojskowej młodych mężczyzn musiano odrzucić z poboru”, oświadczył amerykański minister marynarki Knox w artykule czasopisma „Colliers”. Większość z tych wypadków były „choroby natury psychicznej”.

SZTOKHOLM. (DNB). Zawdzięczając Rooseveltowi przemysł USA czerpie olbrzymie dochody z tej wojny. Londyński korespondent

pewnej południowo-szwedzkiej gazety donosi o wypadkach, w których zyski pewnych zakładów zbrojeniowych wzrosły wielokrotnie.

GENEWA. (DNB). Również w dziedzinie filmów Amerykanie wyparli Brytyjczyków, o czym pisze „Yorkshire Post” na podstawie dyskussji w Izbie Wyższej. We wspomnianej dyskussji brał udział m. inn. były minister lotnictwa lord Bra-bazon, minister handlu Dalton, minister dobrobytu gospodarczego, jak również przedstawiciel mr. Ranksa, najbardziej wpływowego człowieka w brytyjskim przemyśle filmowym, z czego wnosić można, jak wielkie znaczenie przywiązywano do wspomnianych dyskussji.

Czy Rzym zostanie oszczędzony?

BERNO. (DNB). Rzymski korespondent szwajcarskiej gazety „Tat” pisze, że wskutek opublikowania odpowiedzi, udzielonych z jednej strony przez rząd Rzeszy i z drugiej strony przez Stany Zjednoczone na niedawny apel de Valery, znowu na czoło wysunęła się dyskusja, czy Rzym zostanie oszczędzony. Osiadły w Rzymie obserwator państwa neutralnego może na podstawie własnych spostrzeżeń nabrać przekonania, że dowództwo niemieckie istotnie bardzo zasadniczo wydało zarządzenia skierowało wszystkie transporty wojskowe szerokim łukiem około serca Rzymu. Dodatkowe użycie środków przy tym jest tak olbrzymie, że wprost nie chce się w nie wierzyć. Odpowiedź niemiecka zawiera oświadczenie, że organy armii niemieckiej w ogóle nie używają całej sieci kolejowej miasta Rzymu. Dalej na uwagę zasługuje jeszcze jeden punkt odpowiedzi niemieckiej, a mianowicie że w Rzymie pozostaje kilka tylko od-

ziałów policji niemieckiej dla utrzymania spokoju i porządku. Nowa policja włoska, stworzona w ostatnich miesiącach rzec można z niczego, nie jest jeszcze chwilowo sama zdolna do uporaania się z tradycyjną plagą Rzymu, złodziejstwem i rabunkiem. Z przytoczonych momentów widać, że zawarte w odpowiedzi Stanów Zjednoczonych twierdzenie, iż Niemcy okopali się w Rzymie, nie odpowiada istotnemu stanowi rzeczy. Ani w bezpośredniej okolicy Rzymu ani w samym Rzymie, jak to może z całym przekonaniem stwierdzić świadek neutralny — pisze korespondent — nie ma żadnych niemieckich urządzeń obronnych. Lecz nawet jeśli by nie brać dosłownie użytego w odpowiedzi amerykańskiej wyrażenia „okopali się”, to jednak o tyle nie odpowiada ono istotnemu stanowi rzeczy, że nie ma również mowy o regularnym obsadzeniu Rzymu przez poważniejsze oddziały wojska niemieckiego.

Seryjne rozstrzeliwanie dzieci Okrucieństwa sowieckie w Odesie

ANKARA. (DNB). Dziennikarze tureccy zamieszczają w specjalnych artykułach zeznania rumuńskich uchodźców, którym udało się po uciążliwej ucieczce ujsć przed piekłem w Odesie. Nie ulega wątpliwości fakt, pisze pewien turecki korespondent, że obecnie wśród ludności Odesy panuje straszliwy głód, który powstał wskutek rozgrabienia przez Sowiety zapasów środków żywnościowych i swia-

dome spalenia dzielnic miejskich. Więci o seryjnym rozstrzeliwaniu dzieci nie są z pewnością przesadzone ponieważ znane są metody sowieckie w Galicji. Jeżeli dziś Rumuni i Węgrzy zdecydowanie chwycili za broń, ażeby ojczyznę i rodzinę swe bronić przed hordami, to mogą Sowiety sobie sami zawdzięczyć tę nieprzeжданą podstawę narodów bałkańskich.

